برداشت

تحلیل نیوزویک

سیاست خارجی زنانه بیشتر جواب می‌دهد!

● ترجمه: کاوه شجاعی ●

باراک اوباما و هیلاری رودهام کلینتون آرام آرام به اختیارات تازه و اطلاعات محرمانه‌ای که هر روز دریافت می کنند عادت کرده و کم کم سیاست خارجی جدید ایالات متحده آمریکا را در نقاط مختلف جهان آغاز خواهند کرد.

سر آنها این روزها زیادی شلوغ است اما ضرورت دارد که هر دو نفر بخش هایی از این سخنرانی را که چند سال پیش در پکن ایراد شد بخوانند: «اگر فقط قرار باشد یک پیام از این کنفرانس به دنیای خارج ارسال شود، بگذارید این باشد که حقوق بشر حقوق زنان است و حقوق زنان حقوق بشر. بگذارید فراموش نکنیم که یکی از این حقوق حق آزادی بیان است؛ و حق شنیدن. اگر می خواهیم که دموکراسی دوام پیدا کند زنان باید این حق را داشته باشند که در زندگی سیاسی و اجتماعی شرکت کنند.»

هیلاری کلینتون بانوی اول ایالات متحده بود که این سخنرانی را در کنفرانس سازمان ملل در مورد زنان در سال ۱۹۹۵ انجام داد. شماری از حاضران در جلسه، وقتی دیدند یک آمریکایی مثل آنها به دنیا نگاه می کند، اشک شوق ریختند؛ اینکه راه ملت ها به سمت پیشرفت با توجه به حقوق زنان، رفاه زنان و نگرانی های زنان هموار می شود.

پرزیدنت اوباما وزیر خارجه‌ای را برگزیده که می تواند این رویکرد را به بخش اساسی استراتژی آمریکا در سراسر جهان مبدل کند. همکاری این دو نفر مساله‌ای کاملا تازه است. اوباما اولین رئیس جمهور پسا - مردانه آمریکا است.

مردی که توسط یک مادر تنها و سختکوش بزرگ شده است. هیلاری هم زنی است که شجاعتش را اثبات کرده. هیچ کشوری روی زمین نیست که درباره قدرت و توانایی های او چیزی نداند. این دو احتمالا می توانند ایالات متحده را از اتخاذ سیاست های مواجهه آمیز به سمت همکاری و ارتباط بکشانند.

ببینید! یک واقعیت ساده و کلیدی وجود دارد و همه به این باور داریم: زن ها اکثر کارهای خوب دنیا را انجام می دهند و البته اکثر بلاها سر آنها می آید. قصد نداریم از زن ها حمایت کنیم و از مردها بنالیم. این زن ها هستند که کشاورزی می کنند و بچه ها را بزرگ می کنند؛ زن ها زودتر از مردها پیر و مریض می شوند. به گزارش بنیاد جهانی برای زنان، دوسوم کودکان بی سواد دنیا دختر هستند و طبیعتا دو سوم فقیرترین انسان های جهان زن هستند.

تصادفی نیست که تنها ۱۶ درصد از نمایندگان مجلس در سراسر جهان زن هستند. این آمار و ارقام ساده نشان می دهد که اگر واقعا نگران پیشرفت کشور هستیم باید پیشرفت زنان را هدف خود قرار دهیم. نتایج یک تحقیق نشان می دهد که کلید کاهش سوءتغذیه کودکان آموزش مادران است. نتایج یک تحقیق دیگر هم جالب توجه است: هرچه زنان بیشتر در رهبری سیاسی کشورشان نقش داشته باشند میزان فساد و بی کفایتی کمتر است.

برای آنهایی که به آمار و ارقام علاقه نشان می دهند مستند «دعا کند شیطان به جهنم بازگردد» را توصیه می کنیم. در این فیلم یک گروه از زنان لیبریایی را دنبال می کنیم که از جنایت، تجاوز و ضرب و جرحی که در جنگ داخلی علیه زنان اعمال می شود خسته شده اند. آنها لباس سفید می پوشند و در مسیری که به کاخ ریاست جمهوری منتهی می شود تجمع می کنند و جلوی حرکت رئیس جمهور را سد می کنند. در پایتخت غنا هم وقتی مردان سیاستمدار در هتلی جمع شدند و برای تقسیم قدرت چند روز مذاکره کردند، زنان جلوی در هتل و در لابی جمع شدند و نگذاشتند آنها پس از این گفت و گوهای بی نتیجه هتل را ترک کنند.

و البته یک زن در حال حاضر رئیس جمهور لیبریا است.

خب... ممکن است بگویید ما داریم تحلیلی یکجانبه ارائه می دهیم و جنسیت گرایی در پیش گرفته ایم. ممکن است بگویید چطور می توانید ثابت کنید زنان فرق دارند یا بهتر هستند؟ آیا همین هیلاری کلینتون اگر با مردان در بیفتد از آنها خشن تر نمی شود؟ بله! او احتمالا قدرتمندترین شخص در هر اتاقی خواهد بود. اما او در صحنه دیپلماتیک رویه‌ای دیگر در پیش گرفته است. کاویتا رامداس، رئیس بنیاد جهانی برای زنان می گوید: «دیپلماسی نرم مهم ترین نقطه قوت هیلاری خواهد بود. او در سخنرانی مراسم رای اعتماد به این نکته اشاره کرد. زمان آن رسیده که از شر نظامی گری به عنوان زمینه مسلط سیاست خارجی مان خلاص شویم؛ نه به این خاطر که اشتباه است، بلکه به این دلیل که جواب نمی دهد.»

در سخنرانی مراسم تحلیف اوباما یک موضوع مهم دیگر هم وجود داشت و آن ترجیح «کارایی» به «ایدئولوژی» بود. به نظر می رسد سیاست خارجی دولت اوباما هم تا اندازه‌ای به جای آنکه ایدئولوژی محور باشد به واقع گرایی و عملگرایی گرایش پیدا می کند. به نظر می رسد اوباما به جای آرزوهای آخرالزمانی در پی به دست آوردن شرکا و متحدان بیشتر در عرصه بین المللی باشد. او می داند که برای موفقیت در جنگ علیه تروریسم باید با فقر و نادانی جنگید. به یاد دخترانی باشید که از ترس اسیدپاشی افراط گرایان در افغانستان دیگر به مدرسه نمی روند. هدف اصلی اسیدپاشی مطیع کردن دختران است. آزادی جز با حضور آنها در مدارس به دست نمی آید.

هیلاری کلینتون در پکن، برخلاف دیگر آمریکایی ها از موضع بالا حرف نزد و آمریکا را از دیگر کشورها جدا نکرد. او از ته دل از حقوق زنان سراسر جهان دفاع کرد و گفت: وقتی خانواده پیشرفت کند جامعه و کشور هم پیشرفت خواهند کرد.

و حالا ممکن است هیلاری کلینتون در وزارت خارجه هم به امور زنان جهان بپردازد و برای بهبود زندگی آنان تلاش کند. ممکن است او را به اتخاذ سیاست خارجی فمینیستی متهم کنند. در این صورت او و باراک اوباما می توانند پاسخ دهند «خب... که چه؟»

سیاست خارجی ایالات متحده در طول دهه های اخیر مردانه و زمخت بوده و نتیجه اش را دیده ایم. ایالات متحده مورد احترام نیست و در سراسر جهان فحش می خورد. آیا زمان اتخاذ یک سیاست خارجی زنانه فرانرسیده است؟

چهره نما

کامرون همچنان محبوب تر از براون

خبرگزاری فرانسه: حمایت مردم انگلیس از «گوردون براون»، نخست وزیر این کشور باز هم کاهش یافت. بر اساس نتایج نظرسنجی موسسه «کامرس» که دیروز در روزنامه «ایندیپندنت» منتشر شد، حزب «کارگر» انگلیس به رهبری گوردون براون با ۲۸ درصد محبوبیت با ۱۵ امتیاز کمتر از حزب «محافظه کار» انگلیس به رهبری «دیوید کامرون»، با ۴۳ درصد محبوبیت همچنان در حال تلاش برای افزایش محبوبیت خود است. در گزارش ایندیپندنت آمده است که در نظرسنجی اخیر در انگلیس حزب محافظه کار با کاهش ۴ درصد محبوبیت نسبت به ماه گذشته در حال حاضر حمایت ۴۳ درصد از انگلیسی ها را با خود دارد.

ساکاشویلی: جنگ دوباره بعید است

تلویزیون گرجستان: میخائیل ساکاشویلی رئیس جمهوری گرجستان با اشاره به بحران اقتصادی روسیه، احتمال از سرگیری جنگ جدید توسط مسکو علیه کشورش را بعید دانست. او گفت: قتل و کشتار نیروهای انتظامی گرجی که در این کشور هر روز اتفاق می افتد، برای گرجستان قابل قبول نیست و این امر، نشانگر ادامه جنگ توسط روسیه است. او افزود: گرجستان برای تامین آزادی خود مبارزه خواهد کرد؛ افغانی ها، آلمانی ها و دیگر ملل از طریق راه های صلح آمیز پیروز شدند و ما نیز برای اینکه بی عدالتی پیروز نشود، به مبارزه با روسیه ادامه خواهیم داد تا حق و عدالت پیروز شود.

بایدن: در حمله تردید نمی کنیم

هندوستان تایمز: جوزف بایدن معاون رئیس جمهوری آمریکا گفت که اگر اطلاعات موثقی مبنی بر وجود سران القاعده در پاکستان وجود داشته باشد، در ادامه حملات به مناطق مرزی این کشور تردید نمی کنیم. بایدن در مصاحبه با شبکه تلویزیونی سی بی اس افزود: «می توانم بگویم که باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا هم در طول مبارزات انتخاباتی خود و در جلسات مربوط به این موضوع بر این موضع تاکید داشته است. این در حالی است که «آصف علی زرداری»، رئیس جمهوری پاکستان در دیدار با «ان پاترسون»، سفیر آمریکا در پاکستان ضمن مخالفت با حملات موشکی نیروهای آمریکایی به نواحی مرزی گفت که این حملات نتایج معکوس خواهد داشت.

صبر موگابه تمام شد

فرانس پرس: برت ماتونگا، معاون وزیر اطلاعات زیمبابوه اعلام کرد که «رابرت موگابه»، رئیس جمهوری این کشور پس از نشست منطقه‌ای دیروز در آفریقای جنوبی با همکاری با بدون حضور «مورگان چانگیرای»، رهبر مخالفان دولت را تشکیل خواهد داد. او گفت: «این نشست آخرین نشستی خواهد بود که درباره تشکیل دولت برگزار خواهد شد.» بنابر این گزارش، نشست روز دوشنبه رهبران زیمبابوه و مخالفان به میزبانی رئیس جمهوری آفریقای جنوبی با هدف تلاش برای پایان دادن به بن بست سیاسی در زیمبابوه بارها بدون نتیجه پایان یافته است و این مساله موگابه را به عنوان رئیس جمهوری این کشور تحت فشارهای بین المللی قرار داده است.

آخرین تحولات و مواضع سیاست خارجی کابینه اوباما

● هنگامه شهیدی ●

«باراک حسین اوباما»، پانزدهمین رئیس جمهور دموکرات آمریکا که در انتخاب اعضای کابینه خویش تلاش کرده تا از مرزهای سیاسی و نژادی عبور کند.[1] از اولین روز پس از شروع به کارش در کاخ سفید همکاران خود را برای کسب رای اعتماد روانه مجلس سنا کرد. به همین منظور روز ۲۱ ژانویه ۲۰۰۹ مصادف با دوم بهمن ماه ۱۳۸۷ سنای ایالات متحده بررسی روند تایید صلاحیت اعضای کابینه چهل و چهارم این کشور را که قبلا به طور مقدماتی آغاز کرده بود، از سر گرفت. دستور جلسه سنا در این روز رای اعتماد به «هیلاری کلینتون»، وزیر پیشنهادی «باراک اوباما» برای وزارت امور خارجه آمریکا بود که تنها با دو رای مخالف تصویب شد. این رای اعتماد در حالی کسب شد که اشکالات جمهوریخواهان در روند تایید صلاحیت «هیلاری کلینتون»، به «نمایش قدرت» آنها به دولت جدید اوباما تعبیر شده است.

پس از مراسم تحلیف «باراک اوباما» با نبود صلاحیت هشت وزیر دولت اوباما در مجلس سنا مورد بررسی قرار گیرد؛ اما زمانی که «جان کرنن»، رئیس کمیته انتخاباتی جمهوریخواهان در سنا، خواستار اطلاعات بیشتر درباره فعالیت های «بنیاد خیریه کلینتون» شد، رای اعتماد به «هیلاری کلینتون» به تاخیر افتاد. این در حالی بود که در جلسه پانزدهم ژانویه ۲۰۰۹ کمیته روابط خارجی سنا، صلاحیت «هیلاری کلینتون» با ۱۶ رای موافق در برابر یک رای مخالف تایید و به صحن سنا ارجاع شده بود. تنها رای مخالف در این کمیته را سناتور جمهوریخواه «دیوید ویدر» داد. ویدر مدعی بود: فعالیت های «بنیاد خیریه کلینتون» در جمع آوری کمک های مالی از کشورهای خارجی می تواند تصمیم گیری های «هیلاری کلینتون» در وزارت امور خارجه را باشک و شبهه روبه رو کند و از این رو دریافت این کمک ها باید متوقف شود. «هیلاری کلینتون» نیز در پاسخ مدعی شد، «بیل کلینتون»، رئیس جمهوری پیشین آمریکا، موافقت کرده است فهرست تمام کمک کنندگان را در اختیار دولت قرار دهد و مقامات دولت اوباما را پیش از تصمیم به برگزاری هرگونه سمینار یا کنفرانس برون مرزی در جریان قرار دهد. جمهوریخواهان معتقدند کمک های خارجی به «بنیاد کلینتون» با استقلال فعالیت های هیلاری در وزارت امور خارجه در «تضاد منافع» قرار خواهد گرفت. در کانون این نگرانی ها، میلیون ها دلار کمک عربستان سعودی و دیگر کشورهای مستبد و غیردموکراتیک عرب حاشیه خلیج فارس قرار دارد.

«جورج میچل» هفتادوپنج ساله و رهبر پیشین اکثریت در سنای آمریکا، چهار روز پس از شروع به کار «باراک اوباما» به عنوان نماینده ویژه او در خاورمیانه انتخاب شد. «جورج میچل» پس از پذیرش این مسوولیت وعده داده تا از نخستین روز فعالیت خود در این پست به طور فعال روند سازش اعراب - اسرائیل را تعقیب کند. میچل در مراسمی که به مناسبت انتخاب او به این پست ترتیب داده شده بود و اوباما و «جو بایدن»، معاون رئیس جمهور آمریکا در آن حضور داشتند، ادعا کرد: «نزاع بین اعراب و اسرائیل مدت زمان زیادی است که جریان دارد و تاثیرات آن چنان مخرب بوده که ممکن است این مساله را به صورت غیرقابل تغییر دربیاورند. اما رئیس جمهوری و وزیر امور خارجه چنین اعتقادی ندارند. آنها معتقدند و من نیز بر این باورم که ادامه طرح صلح یک موضوع مهم است که حداکثر تلاش ما را می طلبد، مشکلات و عقب نشینی ها برای ما مهم نیستند.»

میچل، کلینتون، اوباما، بایدن و هالبروک در مراسم معرفی فرستاده های ویژه آمریکا به خاورمیانه و پاکستان ● عکس: رویترز

صاحب نظران سیاسی و تحلیلگران امور بین الملل از «جورج میچل» به عنوان «مهندس صلح ایرلند شمالی» نام می برند. بی گمان میچل یکی از چهره های شناخته شده مدافع صلح در آمریکا و از مخالفان گسترش شهرک های یهودی نشین محسوب می شود. در همین ارتباط او طی گزارشی در سال ۲۰۰۱ به کنگره آمریکا از ساخت شهرک های یهودی نشین در سرزمین های اشغالی انتقاد، و در مقابل نیز گروه های مبارز فلسطینی را در ادامه درگیری ها مقصر معرفی کرده بود. میچل تاکنون هفت بار نامزد دریافت جایزه صلح نوبل شده است.

از سوی دیگر کمیته روابط خارجی سنا به طور شفاهی با انتصاب خانم «سوزان رایس» به عنوان سفیر جدید ایالات متحده در سازمان ملل متحد موافقت کرد. «سوزان رایس» چهل و چهار ساله که دارای دکتری روابط خارجی است، اولین سفیر زن آفریقایی - آمریکایی محسوب می شود. وی در زمان ریاست جمهوری «بیل کلینتون» به عنوان معاون وزیر امور خارجه در امور آفریقا فعالیت داشت. «باراک اوباما» برای خانم سوزان رایس که مشاور سیاست خارجی او در طول کمپین انتخاباتی بوده، ارزش زیادی قائل است و قصد دارد مقام سفیر آمریکا در سازمان ملل متحد را به یک پست کابینه ارتقا دهد. رایس در عین حال به قانونگذاران سنای آمریکا وعده داد برای اجرای سیاست های اوباما همکاری نزدیکی با وزیر خارجه داشته باشد.

«سوزان رایس» که گمان می رود در ارتباط نزدیک با اوباما کار خود را پیگیری کند، در کمیته روابط خارجی سنا گفت: «قصد دارم برای احیای رهبری آمریکا در سازمان ملل متحد تمرکز کنم. تقویت توان سازمان ملل برای اجرای عملیات های حفظ صلح، تامین رهبری در مقابله با تغییرات آب و هوایی، ممانعت از گسترش تسلیحات هسته‌ای و کاهش فقر در جهان از دیگر اهداف من خواهد بود.» «سوزان رایس» با اشاره به تجاوز نظامی اسرائیل به غزه گفت: «باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا نگران درد و رنج بی گناهان است و قصد دارد راهکار دو کشور مستقل را پیش ببرد.»

«سوزان رایس» در نشست پانزدهم ژانویه ۲۰۰۹ در کمیته روابط خارجی سنا ضمن انتقاد از کندی عمل سازمان ملل متحد در رسیدگی به بحران های بین المللی از جمله نسل کشی در دارفور و برنامه هسته‌ای ایران، متعهد شد گسترش فصول مشترک آمریکا با چین و روسیه را برای مقابله با خطرات مشترک جهانی در دستورکار خویش قرار دهد. رایس همچنین مدعی شده رسیدگی به برنامه هسته‌ای ایران برای شورای امنیت یک ضرورت است. سوزان رایس در پاسخ به پرسش سناتور دموکرات «راس فاینگلد» درباره رویکرد دولت اوباما در شورای امنیت در راستای ایجاد اجماع جهانی بر سر تحریم های جدید علیه ایران گفت: «تلاش بر این است که خطر ایران هسته‌ای و مداخلاتش در خاورمیانه کاهش یابد؛ اما چالش اصلی این است که چگونه این مهم اتفاق می افتد. دیپلماسی از طریق تماس مستقیم با ایران و افزایش همزمان تحریم ها رویکرد کلی است؛ ولیکن برای صحبت از اینکه این رویکرد چه جزئیاتی خواهد داشت و چه تحریم های تنبیهی را در نظر دارد هنوز بسیار زود است.» «سوزان رایس» با انتقاد از گرایش فعلی ضداسرائیلی در سازمان ملل اظهار کرده بود: «دولت اوباما برای دفاع از حقوق بشر در هر کجا خواهد ایستاد؛ اما معتقد به اصلاحاتی درون سازمان ملل است.»

دیگر انتصاب «باراک اوباما» در چهارمین روز پس از شروع به کارش در کاخ سفید، معرفی «ریچارد هالبروک» به عنوان فرستاده خود در امور افغانستان و پاکستان بود. هالبروک که از وی به عنوان محتمل ترین گزینه برای تصدی وزارت امور خارجه کابینه حزب دموکرات یاد می شد، تاثیرگذارترین دیپلمات در تحقق صلح بوسنی و هرزگوین و انعقاد «توافقنامه صلح دیتون» بود.

سنای ایالات متحده روز پانزدهم ژانویه ۲۰۰۹ مصادف با ۲۶ دی ماه ۱۳۸۷ صحه حضور گروهی از اعضای برجسته کابینه «باراک اوباما» بود. «جانت نایولیتانو»، «اریک هولدر»، وزیران پیشنهادی امنیت ملی و دادگستری، «سوزان رایس»، نماینده پیشنهادی برای سازمان ملل متحد و «ویلیام لین»، کاندیدای قائم مقامی وزارت دفاع، تعدادی از اعضای کابینه بودند که در این روز در برابر کمیته های مسوول بررسی صلاحیت اعضای کابینه قرار گرفتند.

روز ۲۲ ژانویه ۲۰۰۹ رای اعتماد به «اریک هولدر»، وزیر پیشنهادی دادگستری و «ویلیام لین»، قائم مقام وزارت دفاع، به دلیل انتقاد جمهوریخواهان از مواضع هولدر درباره شیوه های بازجویی از متهمان به فعالیت های تروریستی و اعتراض حزب مخالف به سوابق لابی گری «ویلیام لین» برای شرکت های نظامی طرف قرارداد با وزارت دفاع به هفته آینده موکول شده است.

«تیموتی گایتنر»، وزیر پیشنهادی خزانه‌داری و «دنیس بلیر»، مدیر پیشنهادی اطلاعات ملی آمریکا، روز ۲۲ ژانویه ۲۰۰۹ سیاست های خود در قبال ایران را برای قانونگذاران مجلس سنا تشریح کردند. «تیموتی گایتنر» متعهد شد تا تمام ظرفیت های سیستم مالی دولت آمریکا را در جهت افزایش فشار به جمهوری اسلامی ایران تا دست کشیدن از برنامه های هسته‌ای و موشکی و قطع حمایت هایش از تروریسم، فعال نگه دارد. گایتنر در پاسخ کتبی به پرسش یکی از اعضای کمیته امور مالی سنای آمریکا گفته بود: «اگر سنا به من رای اعتماد دهد با به کارگیری تمام ابزار در دسترس وزارت خزانه‌داری، از جمله اقدامات یکجانبه، مانع سوءاستفاده ایران از سیستم مالی بین المللی در راستای تکثیر و گسترش جنگ افزار هسته‌ای و تروریسم خواهم شد.» گایتنر که با ۱۸ رای موافق در برابر پنج رای مخالف تایید صلاحیتش به کل سنا ارجاع شد، در نامه خود به سنا نوشته است: «در استراتژی من اعمال و اجرای کامل و شدید تحریم ها علیه ایران مد نظر است؛ و تلاش خواهم کرد از طریق مبادله اطلاعات با نهادهای مالی بزرگ در سراسر جهان آنها را نسبت به خطراتی که از سوی اقدامات فریبکارانه تهران متوجه سیستم مالی اعتباری است آگاه کنم.»

دریاسالار بازنشسته «دنیس بلیر»، مدیر پیشنهادی اطلاعات ملی دولت اوباما، ۳۴ سال سابقه خدمت در نیروی دریایی دارد و یک سال در سازمان سنا خدمت کرده است. از این رو انتقادهایی نسبت به کم تجربگی وی در اداره سازمان های اطلاعاتی وجود دارد. بلیر در برابر کمیته اطلاعاتی مجلس سنا، در نخستین گام روند تایید صلاحیت خویش، به قانونگذاران گفت: «آژانس های اطلاعاتی آمریکا باید راه هایی را برای همکاری با رهبران کشورهای اسلامی از جمله ایران بر سر منافع مشترک دو طرف جست و جو کنند.» بلیر با نام بردن از قابلیت ها و اهداف هسته‌ای ایران و برنامه موشکی آن به عنوان نگرانی هایی که باید در کوتاه مدت مورد رسیدگی قرار گیرد، بر شناسایی فرصت ها و تهدیدها تاکید کرد. بلیر همچنین مدعی شد: «آمریکا باید در پی ارزیابی و آوردن تروریست هایی باشد که به دنبال آسیب رساندن به ما هستند اما جامعه اطلاعاتی ایالات متحده در عین حال باید سیاستگذارانی را که در پی یافتن فرصت های تماس و گفت و گو با رهبران متنفذ اسلامی و عرب هستند مورد حمایت اطلاعاتی قرار دهد. هدف باید شناسایی رهبرانی باشد که به پیشرفت و آینده‌ای صلح آمیز برای مذهب و کشورشان باور دارند.»

پی نوشت:

۱- نتایج یک نظرسنجی سراسری در ایالات متحده نشان می دهد که چهل وهشت درصد آمریکاییان معتقدند مراسم تحلیف باراک اوباما آغازگر دوره جدیدی در «روابط نژادی» در آمریکا خواهد بود.

تحلیل

اوباما در خاورمیانه چه باید بکند؟

«باراک اوباما»، چهل وچهارمین رئیس جمهوری آمریکا در حالی سه شنبه هفته گذشته به عنوان نخستین رئیس جمهوری سیاه پوست تاریخ آمریکا سوگند یاد کرد که رژیم صهیونیستی پس از ۲۲ روز حملات گسترده هوایی، زمینی و دریایی تنها یک روز بود که آتش بس یکجانبه را اعلام کرده بود؛ آتش بسی که به گمان بسیاری تنها برای جلوگیری از انتقادات احتمالی رئیس جمهوری آمریکا به عنوان نخستین گام وی در حل مناقشه خاورمیانه بود.

به گزارش «الینا» به نقل از تایم، اما اوباما که مشاورانش بارها اعلام کرده بودند که او تا به دست گرفتن رسمی قدرت درباره بحران غزه سکوت خواهد کرد، در نخستین روز کاری خود با چهار نفر از رهبران کلیدی خاورمیانه تلفنی گفت و گو کرد و سپس سناتور بازنشسته «جورج میچل» را که حضور در روند صلح خاورمیانه در دوران ریاست جمهوری «رونالد ریگان» را در کارنامه خود داشت به عنوان نماینده ویژه دولت جدید در خاورمیانه معرفی کرد.

تاکنون کنفرانس های بی شمار صلح بی نتیجه بوده است و خشم جهان عرب نسبت به آمریکا گسترش یافته است، پس اوباما دیگر نباید به دیپلماسی ساده بسنده کند؛ او باید اولویت های «جورج بوش»، رئیس جمهوری سابق آمریکا در استفاده از زور برای حل مشکلات منطقه را به فراموشی بسپارد.

اوباما برای موفقیت به سیاست های جدید در خاورمیانه نیاز دارد؛ سیاست هایی که کاملا نیازها، علایق و آرمان های منطقه‌ای را دربرگیرد.

اوباما در سخنرانی در مراسم سوگند خود به مشکلات روابط آمریکا با کشورهای خاورمیانه اشاره و سوگند یاد کرد که مسیر جدیدی را بر پایه احترام و منافع متقابل درپیش خواهد گرفت؛ چالش هایی از قبیل جنگ عراق و افزایش رژیم های اسلام گرای تندرو در منطقه و مناقشه خونین فلسطین - اسرائیل که کاخ سفید برای حل آنها نیاز به بازبینی جدی روابط خود در خاورمیانه دارد.

مهم ترین چالش سیاست خارجی جدید آمریکا در خاورمیانه تغییر سیاست های واشنگتن برای نزدیکی به مناقشه فلسطین - اسرائیل است.

گذشته از آنچه که تاکنون آمریکا انجام داده و قضاوت هایی که جهان عرب نسبت به عملکرد آمریکا در سال های گذشته دارد، دولت جدید این کشور باید تلاش کند تا به اهداف اساسی در این منطقه دست یابد؛ اهدافی اساسی که در این سال ها نادیده گرفته شده اند. از جمله این مسائل می توان به حل مناقشه اسرائیل - فلسطین و پایان دادن به درگیری ها که یکی از اولویت ها برای برقراری ثبات در منطقه در جهان است، اشاره کرد. به کار گرفتن «دیپلماسی صادقانه» توسط آمریکا می تواند اطمینان دو طرف را جلب کند؛ فراموش نکنیم اطمینان مهم ترین شرط در دستیابی به صلح است.

آخرین باری که واشنگتن در مواجهه با بحران خاورمیانه دیپلماسی واقعی را در پیش گرفت در زمان ریاست جمهوری «جورج بوش» پدر بود. او برای امضای توافقنامه مادرید میان فلسطین و اسرائیل تلاش کرد؛ اما «بیل کلینتون» و «جورج بوش»، پسر رئیس جمهوری سابق آمریکا تا سال پیش از پایان دوران ریاست جمهوری خود این اهداف را جدی نگرفتند و حتی بدتر اینکه عملکرد آنها جهان عرب را به این نتیجه رساند که واشنگتن در تدوین سیاست ها منافع اسرائیل را کاملا درنظر دارد و چنین بود که بی طرفی آمریکا در اذهان عمومی مردم خاورمیانه کاملا بی رنگ شد.